

Jinan dvoulaločný

(Ginkgo biloba)

Ginkgo zahrnuje pouze tento jeden druh.

Znaky:

Opadavý strom, až 40 m vysoký, obvykle s kuželovitou korunou. **Borka** šedá, ve stáří brázditá. **Listy** řapíkaté, střídavé, vějířovité, na předním okraji zubaté nebo laločnaté (nejčastěji se 2 laloky), klínovitě v řapík zúžené. **Květy** dvoudomé, samčí po 2 až 5 v jehnědách, samičí květy jsou tvořeny nahým zeleným vajíčkem vyrůstajícím na stopce. **Plody** 2 až 3 cm v průměru, kulaté, za zralosti nepříjemně páchnoucí a po dotyku dráždiví kůži. Kvete v květnu až červnu, plody dozrávají v říjnu až listopadu. Jinan se může dožít až 1000 let.

Rozšíření a využití:

Jinan bývá nazýván "živou fosílií", neboť fosilní nálezy jemu příbuzných druhů pochází již z počátku druhohor (tedy z "doby dinosaurů") a největšího rozmachu dosáhly rostliny čeledi Ginkgoaceae zhruba před 200 až 100 milióny let. V současnosti je jinan dvoulaločný posledním žijícím zástupcem této kdysi zřejmě poměrně běžné a rozšířené čeledi. Původní jen v nevelké oblasti jihovýchodní Číny, všude jinde jen pěstován.

Sbírá se list , někdy se sbírají i zralé plody. Droga rozšiřuje cévy, preventivně se užívá proti náhlým příhodám mozkovým, proti infarktu myokardu i proti poškození buněk vznikajícímu při degenerativních nemocích spojených se stářím. Osvědčila se i při poruchách paměti, otocích mozku, nedokrvení dolních končetin, při Alzheimerově chorobě. Často bývá pěstován v parcích, existuje i převislá odrůda či odrůda se žlutavě pruhovanými listy. Hodí se i do měst, neboť je poměrně odolný vůči znečištěnému prostředí.

